

رسول الله صلى الله عليه وسلم شخصی را دید که شتر قربانی را می کشید و با خود می برد. فرمود: «ازگبها»: «بر او سوار شو». آن شخص گفت: این شتر قربانی است. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود: «ازگبها»: «سوار شو».

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلى الله عليه وسلم شخصی را دید که شتر قربانی را می کشید و با خود می برد. فرمود: «ازگبها»: «بر او سوار شو». آن شخص گفت: این شتر قربانی است. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود: «ازگبها»: «سوار شو». ابوهریره می گوید: او را دیدم که بر شتر سوار شده و همراه رسول الله صلى الله عليه وسلم حرکت می کند. و در روایتی آمده است: رسول الله صلى الله عليه وسلم بار دوم یا بار سوم به او فرمود: «ارکبها وَبَلِّكْ أَوْ وَبَحْكْ»: «وای بر تو، بر آن سوار شو». [صحیح است] [متفق علیه]

وقتی رسول الله صلى الله عليه وسلم مردی را دید که شتر قربانی را می کشید حال آنکه نیازمند سوار شدن بر آن بود، به وی فرمود: بر آن سوار شو؛ اما از آنجا که هدی و قربانی نزد آنها از جایگاه خاصی برخوردار بود، بر آن سوار نمی شدند؛ و به همین دلیل بود که آن صحابی به رسول الله صلى الله عليه وسلم می گوید: آن شتر قربانی و هدیه ای راهی بیت الله است؛ پس رسول الله صلى الله عليه وسلم می فرماید: بر آن سوار شو هرچند شتر قربانی و هدیه ای راهی بیت الله باشد. و دو و سه بار این مساله را تکرار کرد و شدتی را با سخنش همراه کرد و گفت: سوار شو؛ و به این ترتیب جواز سوار شدن بر آن را بیان داشت هرچند قربانی و هدیه باشد؛ و سرانجام آن مرد بر شتر سوار شد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3152>

